

Rune Fardal, studerer psykologi

Personlighetsforstyrrelser med hovedvekt på narsissistisk problematikk i relasjon til barn
<http://www.sakkyndig.com> mail: rune@fardal.no

Kari Killen – barnevernsguru eller psykisk forstyrret?

25 April, 2014, Oppdatert 12.09.2014

Kari Killen er blitt gitt en nestorrolle innen fagbøker og foredrag og undervisning for kommende barneverns sosionomer. I flere årtier har det blitt avslørt alvorlige overgrep og alvorlig kunnskapsmangel i barnevernet. Hvem er denne Killen som har fått dominere dette feltet så lenge uten at noen har stilt alvorlig kritiske spørsmål av både metode og kunnskapsinnhold? Hun bygger sin kunnskap på bla. egen forskning av 17 barn i 1988.

I sin avhandling, "*Omsorgssvikt og barnemishandling - en kasusstudie og etterundersøkelse av barn i omsorgssviktsituasjoner*" (1988), har hun utviklet en metode for å bestemme og forutsi omsorgssvikt av foreldrene .

Studien bygger på foreldrene til 17 barn, uten bruk av kontrollgruppe!

Kan leses her: <http://www.nb.no/nbsok/nb/fede2e02971f7311883a8730671c2bb1#0>

Her fra side 72 fra hennes studie :

2. MATERIALET

Materialet omfatter 17 barn som ble innlagt i Barneavdelingen i løpet av 1 år (1978/79) med spørsmål om omsorgssvikt (vanskjøtsel og/eller påført fysisk skade). Det ble innlagt tilsammen 19 barn, men fysisk skade påført av foreldrene eller andre omsorgspersoner kunne utelukkes i 2 av tilfellene. Det var ikke grunnlag for bekymring for disse 2 barns omsorgssituasjon. Materialet er tallmessig begrenset. Det viser imidlertid stor spredning med hensyn til alder, former for omsorgssvikt, demografiske data, sosiale forhold, samlivs- og foreldre/barn forhold såvel som modenhetsniva og utviklingsmuligheter hos foreldrene. Det vil si at det er lite nok til å ha muligheter for "dybdeanalyse" og stort nok til å inkludere variasjoner, identifisere felles faktorer og muliggjøre sammenligninger.

Dette er hva Killen bygger sin senere metode på! Er det rart barnevernet i dag begår overgrep?

Metoden består i korte trekk i å beskrive foreldrenes bakgrunn, personlighet og forholdet til barna gjennom en rekke egenskaper, kalt "belastningsfaktorer". Noen stressfaktorer mener hun har større prediktiv verdi enn andre, men summen som en person oppnår vil bidra til å avgjøre om saksbehandleren mener at barnet bør tas under omsorg.

Viktige faktorer i foreldrenes bakgrunn skal også vurderes å være:

- Enten de har vært utsatt for omsorgssvikt,
- Deres egen kontakt med de kommunale sosialvesens barn og ungdomsavdelingen
- Lav selvfølelse,
- Komplikasjoner under svangerskapet,
- Og selvfølgelig foreldrenes psykiske helse, både fortid og nåtid, umodenhet, drikking problem, etc.

[Er dette trekk som kan antagelig spores tilbake til Killens egen barndom?]

Allerede her kan man se en rekke problemer. Kari Killen generalisere på grunnlag av et meget begrenset studie. Hennes studie gjelder kun foreldrene til 17 barn!

Videre mangelen på en skikkelig *kontrollgruppe*. Når du ikke vet hvordan den samme belastningsfaktor fordeler inn i en normal gruppe, vet du ingenting - eller veldig lite - om hvorvidt de er av betydning med hensyn til forekomst av omsorgssvikt.

Her skal jeg bare nevne noen få eksempler for å understreke dette :

I delstaten California, USA, satte regjeringen opp en forskningsgruppe for å finne ut hvordan viktige problemer kunne løses ved å øke "folks selvtillit og selvfølelse". Teamet

gjennomgikk 65 000 psykologiske forskningsartikler som omhandlet selvtillit . Resultatene ble publisert i boken " *Den Social Viktigheten av Self- Esteem* " i 1989 .

Kapittelet som omhandler barnemishandling og omsorgssvikt , konkluderte : " *Det er ikke tilstrekkelig bevis for påstander om en direkte kobling mellom lav selvfølelse og barnemishandling. Vi har ikke grunnlag for å hevde at styrking av selvtilliten er et effektivt middel for å redusere barnemishandling / barnemisbruk .* "

Det ble ikke funnet noen sammenheng mellom lav selvtillit / selvfølelse og aggresjon eller vold . På tross av hundrevis av studier som ikke viser slike sammenhenger , påstår Kari Killen i flere avisintervjuer at det er " *en klar sammenheng mellom omsorgssvikt og selvtillit* " . Med andre ord, hun har ikke faglig belegg for sine påstander.

Sannsynligvis er dette åpenbart feilaktig antagelse basert på hennes egen undersøkelse at "selvfølelse" blir brukt som en negativ belastningsfaktor, som bidrar til å avgjøre om barna skal bli fratatt sine foreldre. En må spørre om Killens vektlegging av "Selvfølelse" er en projeksjon av egen eller moorens selvfølelse? Hvorfor er selvfølelse så viktig for Killen i hennes vurdering når det ikke støttes av forskning?

Kari Killens hevder at foreldre som har lidd omsorgssvikt som barn selv vil ha problemer med å ta vare på sine egne barn , er minst like tvilsom . Studiene Killen refererer i sin lærebok " *Sveket . Forsømmelse er alles ansvar* " er i stor grad retrospektive studier av den grunn alene pepret med flere mulige feil (minne forskyving osv.. blant intervjuobjektene) .

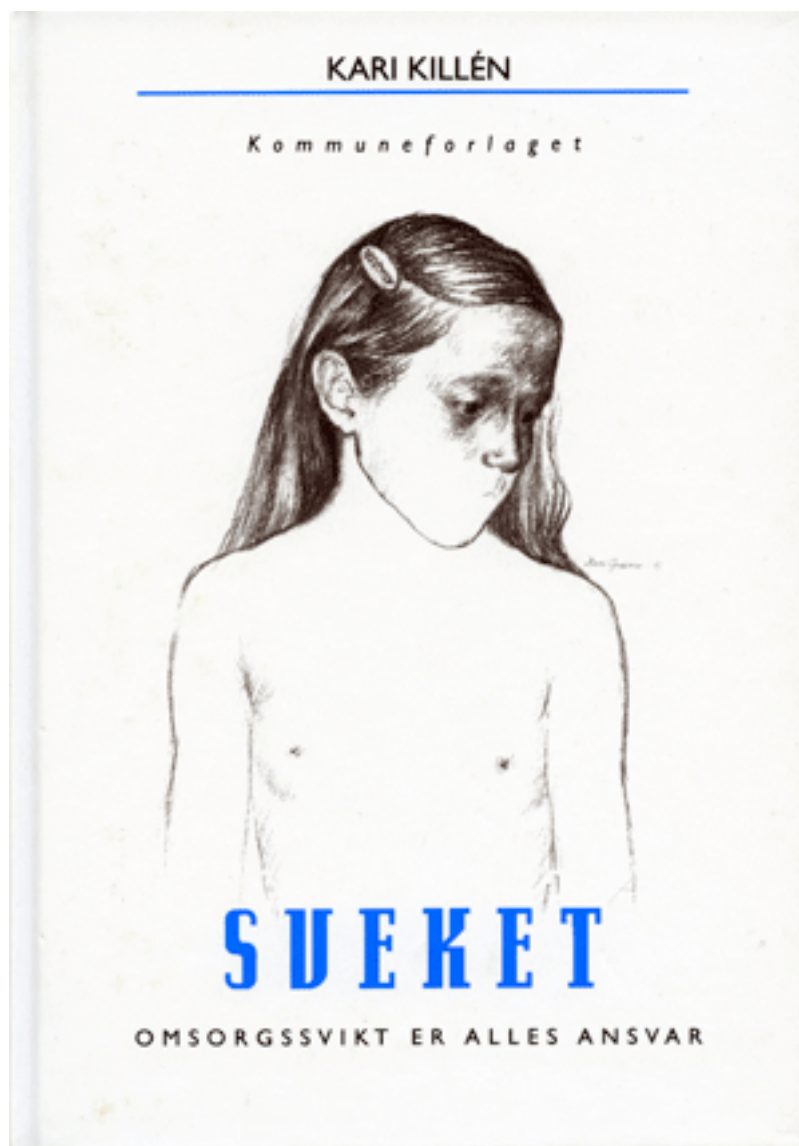
Selv om alle foreldrene til de 17 barna i studien hennes måtte ha lidd omsorgssvikt i barndommen , vil det fortsatt være slik at flertallet av foreldrene i den totale befolkningen som har vært utsatt for omsorgssvikt, er gode og normalt fungerende foreldre. Dette er misbruk av statistikk. Gruppeforskning sier intet om individet. Man kan ikke si noe som helst om et individ på bakgrunn av statistikk på gruppe. Kun studie av det konkrete individ kan avgjøre dette.

En stor amerikansk studie , som over tid inkluderte 2600 barn som led av omsorgssvikt , viste at 26 % av disse voksne begikk kriminelle handlinger mot 17 % i kontrollgruppen . Selv om det er en tendens til at flere personer med "problemer " blant de som led av omsorgssvikt som barn , er det fortsatt et stort flertall (74 %) , som var " normale " i samfunnet. Igjen, data på gruppenivå sier lite om et spesielt case.

Sannsynligheten for at en person som har lidd omsorgssvikt som barn , ikke ville utsette sine egne barn for det samme , er antakelig mye høyere enn omvendt . Til tross for disse fakta, anser mange saksbehandlere det som en "belastningsfaktor", hvis det finnes "omsorgssvikt " i foreldrenes egen barndom . (Borger Debat.dk, 2003)

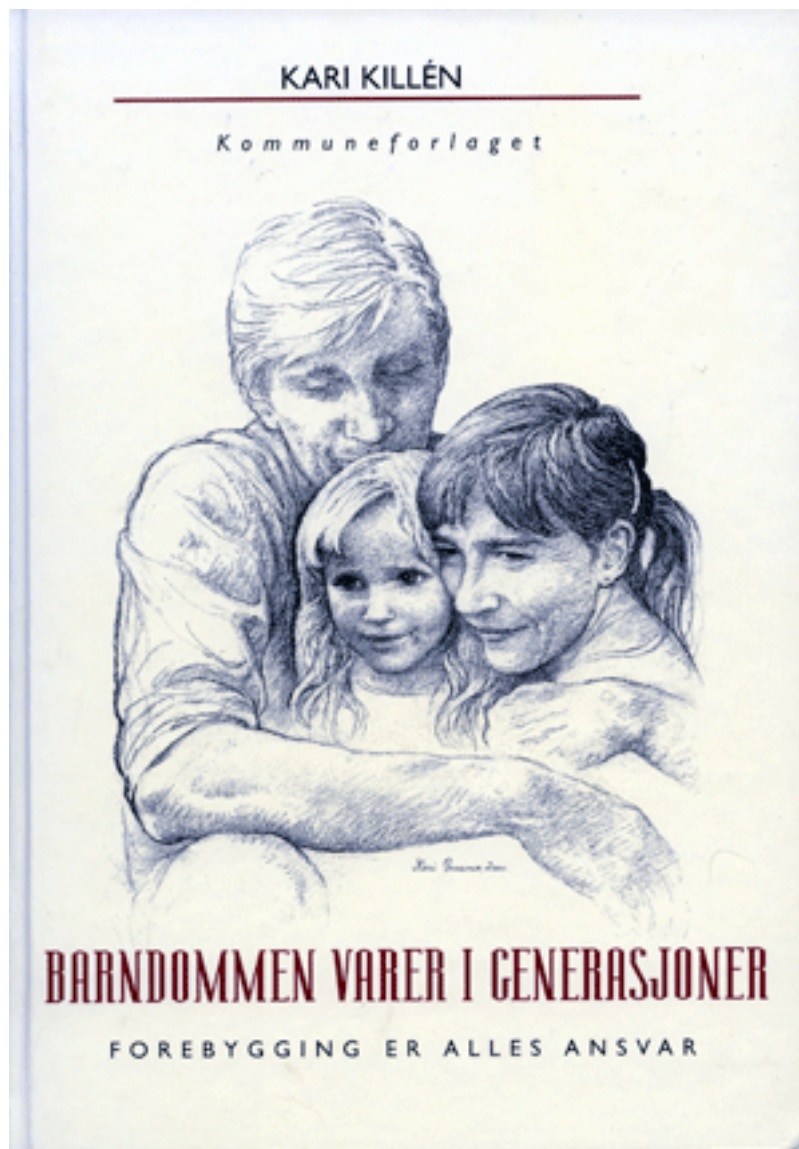
Faktum er at mye tyder på at Kari Killen selv var utsatt for omsorgssvikt av sin mor, så på bakgrunn av "egne belastningsfaktorer" er hun en fare for sine egne barn. Og med kunnskap om nettopp hvordan hennes egen omsorg skadet hennes datter og hennes konflikt med deler av sin egen familie, fremstår det åpenlyst at det Killen egentlig beskriver er sin egen historie.

Hun skriver bak på sine bøker følgende:

"Sveket": "

"Mange barn har arr og blåmerker på sjelen. Erkjennelsesprosessen blant fagfolk og i samfunnet for øvrig har bare så vidt begynt når det gjelder disse barnas og foreldrenes livssituasjon og lidelse og omfanget av dette. Omsorgssvikt er alles ansvar. I denne boken formidler Kari Killén enestående innsikt og erfaring som gir grunnlag for handling og samarbeid på tvers av etater og sektorer."

Fra "Barndommen varer i generasjoner":

"Barndommen varer ikke bare livet ut. Den varer i generasjoner. Derfor er det viktig å gi foreldrene hjelp før de kommer til kort. Foreldre og barn må få tidlig hjelp. Barn som ikke får hjelp til å bearbeide sine smertefulle opplevelser, vil videreføre dem til sine egne barn. Denne boken handler om å forebygge neste generasjoners omsorgssvikt og psykiske lidelser".

Kari Killén er veldig opptatt av omsorgssvikt fra foreldre. Samtidig sviktet hun sin egen datter. Hvor kommer denne nærmest fanatiske holdningen til å ta foreldre som svikter? Bygger den på egne opplevelser i egen barndom? Egen adferd for egne barn? Og hvordan var hun som omsorgsperson for egen datter, mot andre i egen familie?

Killén vokste opp med omsorgssvikt, alkoholisert far, Jehovas vitne og ihht til hennes egen datter: en forstyrret mor. Hennes egen datter beskriver sin barndom med Kari Killén som et helvete! De hadde det bedre med sin far. Flere i familien vil ikke ha noe med henne å gjøre i dag. Hun "mangler empati", hun "setter folk i bås" er uttrykk de

bruker. "Skaper splittelse i egen familie", "setter folk opp mot hverandre"! Det synes være lite konsekvens mellom egen adferd og det hun formidler som "fagperson"

Så ja, omsorgssvikten hun selv ble utsatt for, går i arv mot hennes egen datter. En person blottet for den *mentaliseringssevne* hun forkynner i sine beskrivelser og som hun bruker mot andre foreldre for å ta deres barn. Med innsikt i hennes egen adferd og personlighet blir titlene på hennes bøker "Sveket" og "Barndommen varer i generasjoner" forståelig. Hun synes skrive om seg selv og sin egen livsopplevelse!

En kan ikke unngå å se det underliggende i at hun gjennom denne tilsynelatende altruistiske adferd, synes ha et behov for å ha ofre å ta vare på. Det fikk meg til å tenke på hva Skårderud (2002,s.187) Skrev i boken *Uro*:

Den narsissistiske benektelsen av avhengigheten av de andre kan bli ødeleggelsen av de andre.

Han samlet på ofre. Hans omsorg for ofrene gav ham – iallfall for en stund – en følelse av å være et svært betydningsfullt menneske.

Selvopptatthet kan anta sykelige dimensjoner. En slik patologisk narsissisme er en del av kjernen i det som kalles *psykopati*. Fantasierne om egen storhet er en del av bildet. Storheten kan være en følelse av å ha spesielle talenter, ferdigheter eller rettigheter.

Killens sykelige opptatthet av å "hjelp" barn synes ha elementer av behovet for å føle seg betydningsfull. Det faktum at hun selv ble sviktet og selv sviktet som mor, i alle fall ovenfor egen datter, underbygger en mangeltilstand som kan søkes dekket gjenneom nettopp et behov for å få bekreftelse av andre i et arbeide med å tilsynelatende "hjelp" andre. En slik narsissistisk udekket behov kan ta sykelige dimensjoner.

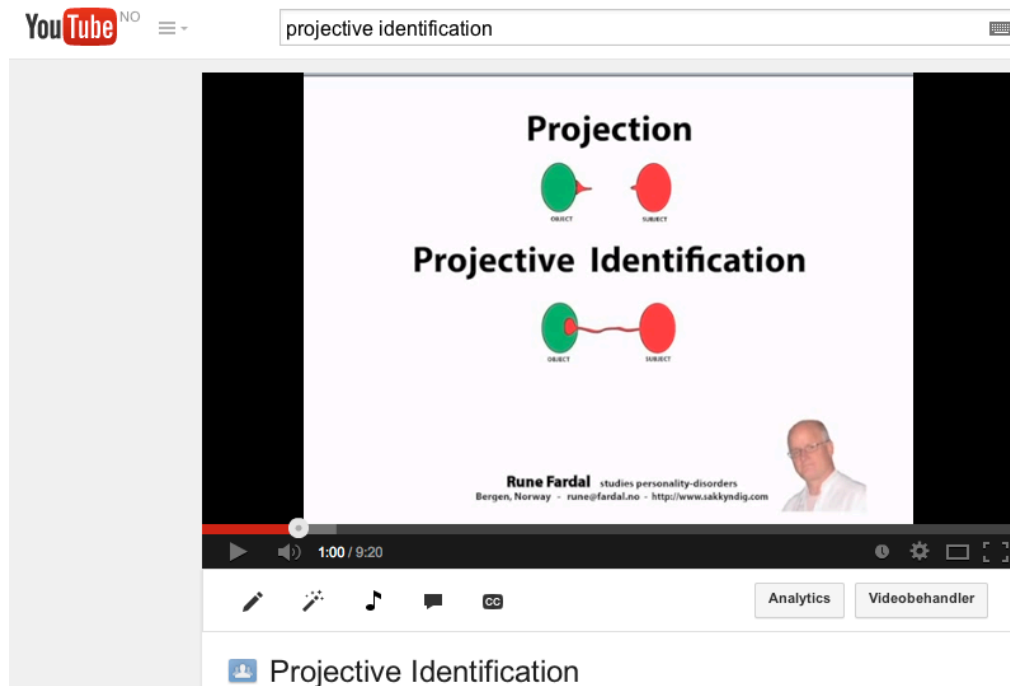
Dette er gurun med kongens fortjeneste medalje for generasjoner av barnevernsansatte, gjennom å ha sine bøker på sosionomers pensumliste!

Det er ikke bare i generasjoner overgrep går i arv, de spres også gjennom fagmiljøene hun i årevis har påvirket! Det kan synes som om de overgrep Killen ble utsatt for av sin syke mor, er blitt til de overgrep barnevernet (opplært av Killen) begår mot 1000 vis av familier. Slik sett går barndommens traumer i sosial arv. En metodikk som åpenbart ikke holder vitenskapelig standard. Slik går overgrep fra familie til samfunn, takket vært mennesker som Killen. Her fra Killens "Sveket", s. 306:

"Vi blir lært opp til å etablere kontaktforhold der foreldrene føler seg trygge"...

hvorpå hun beskriver hvordan man kan "frustrere foreldrene" for å skape grunnlag for omsorgsovertakelse. Dette er rene manipulasjonsteknikker for å ødelegge uskyldige menneskers liv. Man må ha alvorlige empatimangler for å drive på slik.

Det alvorlige her er at det Killen beskriver, er **Projektiv Identifikasjon**!! Har du ikke kjennskap til begrepet og hvilke personlighetsforstyrrede personer som i stor grad bruker dette, bør du skaffe deg det. Det er beskrevet på Youtube:

og på Google:

Dette er en primitive psykologisk forsvarsmekanisme, Killen setter i system til bruk i barnevernet. Det å projisere egen frustrasjon og negative trekk over på andre, få andre til å fremstå frustrerte, og deretter bruke den frustrasjonen til å anklage andre mennesker, slik at man kan ta fra dem barna sine! Det blir ikke sykere enn dette.

I realiteten er det dette Killen har lært ansatte i barnevernet til i en årekke. Projiser ut egen frustrasjon, når objektet reagerer (aggresjon) tas det til inntekt for at objektet har lave frustrasjonsterskler. I realiteten er det en helt normal reaksjon på noen som vil

ta over omsorgen for egne barn. Det observatøren ser er refleksjonen av egen aggresjon. De ser den ikke som en del av seg selv, men som tilhørende objektet. Den åpenbare mangel på kunnskap om slik dynamikk preger store deler av barnevernt i dag.

For å sitere hva Killen skriver i "Sveket" side 305:

"Det er intet som tyder på at innlevelse er noe som kan utvikles hos voksne mennesker, hvis det ikke er noe å bygge på fra før"!

Med kunnskap om Killens ideologi som benyttes i dagens barnevern, er det åpenbart at utsagnet passer svært godt på både Killen og barnevernet. Hun fremstår med klare mangler for evne til innlevelse. Bare det å projisere egen frustrasjon over på andre, og så når de sprekker påstå at de ikke egner seg som omsorgsforeldre er ren ondskap. Det er egentlig projeksjon av egen manglende omsorgsevne.

En annet klasisk beskrivelse fra Killens "Sveket", s. 191 er denne:

følelser. Når foreldre som selv har vært utsatt for langvarig vanskjøtsel gir uttrykk for at de skal spare sitt barn alle de belastninger de selv har vært utsatt for, som for eksempel stadige plasseringer, kan de mene det, ønske det og drømme om det. Men i praksis ser vi ofte en gjentakelse av egne foreldremodeller. En endring her forutsetter en spire til innlevelse. Denne spiren forutsetter sannsynligvis at foreldrene har hatt en tidlig og relativ trygg tilknytning.

Med tanke på Kari Killens egen mors omsorgsvikt ovenfor Kari, må en legge til grunn at hennes egen sviktende omsorg for sin datter er en gjentakelse av hennes egen mors omsorgsvikt. Og dette er "gururen" Inga Marthe Thorkildsen trykker til sitt bryst. Det er stor sansynlighet for at det hun skriver er projeksjoner av egne trekk.

Her fra Facebook 24.4.2014:

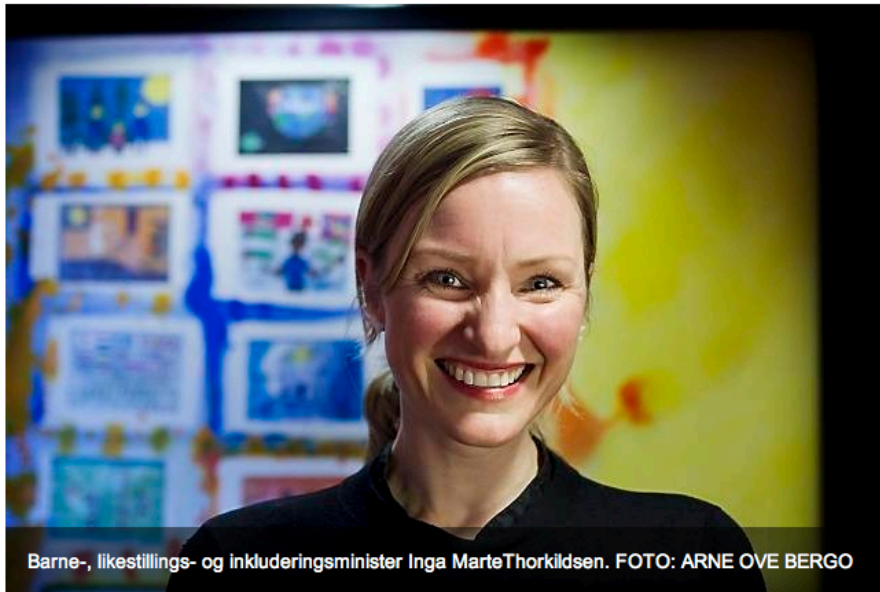
Inga Marte Thorkildsen

I går kl. 21:40 · 🌐

På middag i kveld med en av mine helter, Kari Killén. Hun og mannen, Tore, inspirerer med sitt flotte menneskesyn, sin fagkunnskap og sin kritiske sans overfor en måleman som ingen ende vil ta. Og så er dama nettopp blitt 80 år! Gratulerer, Kari.

Inga Marthe Thorkildsens beskrivelser viser et så totalt fravær av evne til selvinnsikt og kritisk tenkning at det ikke er rart barnevernet under hennes ledelse gikk fra vondt til verre! Thorkildsen beskriver hvordan hun som ung leste 70 Morgan Kane, hvis kvinnesyn må ha bidratt til hennes fanatisk feministiske hat mot menn i dag. I likhet med Killen synes hun mangle hun evnen til å skille egne behov fra andres.

NAVN I NYHETENE

Barndomshelt: Morgan Kane

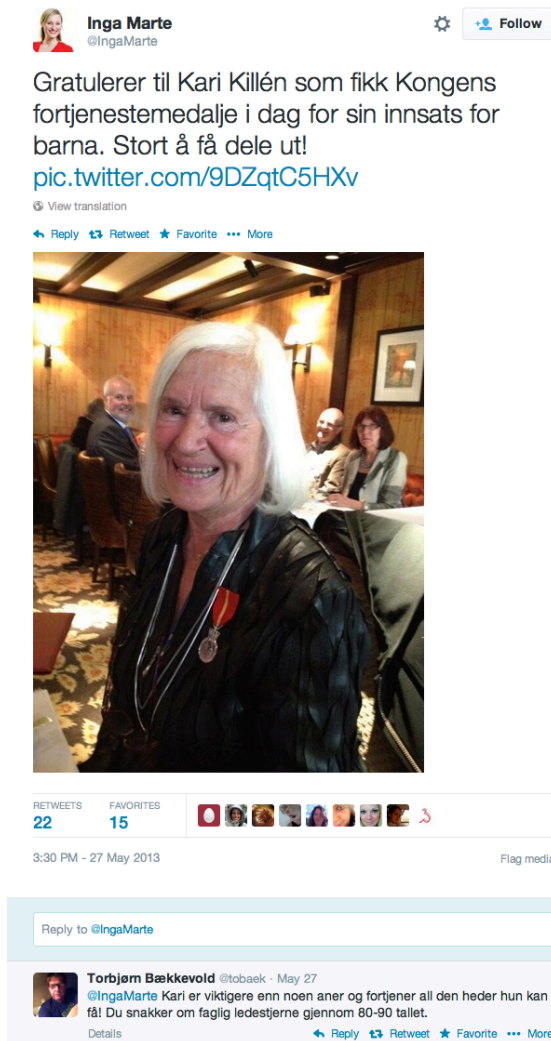
NAVN I NYHETENE: Inga Marte Thorkildsen (36) har lest minst 70 Morgan Kane-bøker.

Jeg kan ikke unngå å se likheten til relasjonen mellom Wenche Breivik og Anders B. Breivik. Wenche ble ødelagt av sin schizofrene mor, en adferd hun førte videre på Anders. Det endte i tragedie, den samme tragedie arven fra Killen har påført ufattelig mange barn og deres familier. En tragedie enda større enn Breivik 77 drap. For mens Breiviks ugjerninger rammet 77 mennesker og deres familier, så rammer Killens overgrep gjennom sin videreføring av sin kvasivitenskapelige undervisning 10.000 vis av barn og familier over hele Norge! Dette er hva Killen skriver i "Sveket" s. 50:

Barn til foreldre som skiller seg uten at de er i stand til å samarbeide som foreldre om samvær med barnet, utsettes for psykiske overgrep. Barnet befinner seg i en kronisk lojalitetskonflikt, der den ene av foreldrene ofte svartmaler den andre, og der barnet ofte presses til å «velge side». Barnet opplever angst og blandede og forvirrede følelser. Det opplever tapet av en av foreldrene uten at det får lov til å sørge. Barnet får ikke hjelp med sin sorg. Det sinne og den fortvilelse som knytter seg til sorgen kan ikke få komme direkte til uttrykk. Barnet kan i stedet bli deprimert eller «vanskelig». Det har gjennomgått en

Noen som kjenner igjen grunnlaget for Breiviks aggresjon? Er det her "hatet" Killen formidler gjennom sine bøker til nye generasjoner av sosionomer kommer til uttrykk? "Hvis min barndom var jævlig så skal jeg sørge for at andres blir det også"?

Her fra Thorkildsens twitter-beundring av Killen :

De skulle bare visst hva de gav medalje til! Det totale fravær av kritisk vitenskapelig tenkning er skremmende.

Her fra Killens "Barndommen varer i generasjoner", s. 88:

ut» sine egne følelser. Barna lærer tidlig å fortrenge egne følelsesmessige reaksjoner, enten det gjelder tristhet, skuffelse, angst eller sinne (Davenport mfl. 1984). Kanskje blir de ikke synlige før de viser seg i forhold til egne barn senere. Slik varer barndommen i generasjoner.

Og slik både hennes egen datter og andre beskriver er det åpenbart at Killen lar egne opplevelser i sin barndom gå ut over andre i og utenfor egen familie. Det samme sviktende syn har hun formidlet til alle de 1000 vis av sosionomer som sitter rundt på barnevernkontor og forfekter den kvasivitenskapelige og så ødeleggende adferd som vi har fått dokumentert i årevis fra barnevernet!

Det er åpenbart at Killen bærer et stort ansvar for den manglene kvalitet vi i dag ser i dagens barnevern. Hun hylles av sosionomer samtidig som hun hates av familier og barn. Barnevernet hun har bidratt til er ikke et sted barn får hjelp, men et sted der barn og familier søkes forstått utifra den "kunnskap" Killen selv formidler. I sannhet er dagens barnevern en falitt. De svikter de som virkelig trenger hjelp, og de overreagerer der man med enkle midler kunne fått til en bedring, om det i det hele tatt er noe å utsette på foreldre.

Det jeg ikke fatter er at ingen innen fagmiljøene snart stiller kritiske spørsmål til barnevernets ufattlige overgrep og hva som egentlig er årsaken til dette. I mine øyne er det ingen tvil om at folk som Killen og deres egen barndomstraumer forplanter seg til dagens barnevernsvikt! Personlighet skapes tidlig, og den man ser i Killens bøker og tanker har ikke vært bra for mange barn.

**At en person, som skal evne å gi veiledende råd,
basert på forskning av 17 innlagte barn, skal
være rådende for mer enn 500.000 familier er
uforståelig! Dette er ren svindel!**

Slik skrev en av Killens disipler:

fredag 12. september 2014 kl. 13:28:27 sentraleuropeisk sommertid

Emne: latterlig lesing

Dato: fredag 12. september 2014 kl. 10:47:34 sentraleuropeisk sommertid

Fra: Kari Ugland

Til: 'rune@fardal.no'

Jeg har vært på en rekke foredrag og lest Kari Killen sine bøker som har gitt meg masse kunnskap, både forsknings- og erfaringskunnskap.

Det går helt tydelig frem av ditt innlegg om henne på nettet at du sitter med liten praksis gjennom fysisk møte og klinisk arbeid med barn, ungdom og foreldre.

Vi som faktisk har et arbeid i dette feltet trenger personer som holder trykket oppe for at vi skal reagere på den omsorgssvikten som omgir oss hver dag.

Vi voksne er for feige og viker unna for barn som trenger at vi forsvarer dem og driver i alt for stor grad foreldrevern.

Selvfølgelig vil enhver person som jobber i dette feltet bære preg av sin barndom og oppvekst, men dine påstander mht K.K. ligger jo langt utenfor hva en psykolog bør få seg til å mene og påstå.

Kritisk lesing bør du ha til alt, og K.K. kommer ikke med sannheter men med mange gode antagelser og sammenhenger som er helt korrekte.

Du sitter bare og mener en masse på vegne av ulik forskning, som ikke sier noe mere om sannheten, og tror du har fasiten med det.

Artikkelen din bærer bare preg av misunnelse og smålighet. Jeg anbefaler deg å slette den!!

Med vennlig hilsen,
Kari Skullerud Ugland,
Rådgiver
TFS og Barn som pårørende

Barne- og familieenheten
tlf.41462757(jb) / 66768350
kari.ugland@asker.kommune.no

Kilder: Mette Killen Heap, datter, Agnes Lande, ex svigerdatter